

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. O'Reilly ja C. Ladenburger) ja Saksan liittotasavalta (asiamiehet A. Tiemann, W.-D. Plessing ja M. Lumma)

Oikeudenkäynnin kohde

Oikeudesta perheen yhdistämiseen 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY (EYVL L 251, s. 12) 4 artiklan 1 kohdan viimeisen alakohdan ja 6 kohdan sekä 8 artiklan kumoaminen — Poikkeukset alaikäisten oikeudesta perheen yhdistämiseen

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan parlamentti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 47, 21.2.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.6.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-255/04) (¹)

(Tutkittavaksi ottaminen — Ristiriita kannekirjelmän perustelujen ja vaatimusten välillä — Sääntö, jonka mukaan tuomioistuin ei saa lausua asiasta ultra petita — EY 49 artikla — Kansallinen lainsäädäntö, jolla toimiluvan myöntämisedellytykseksi asetetaan markkinoiden tarve — Kansallinen lainsäädäntö, jolla on otettu käyttöön työntekijäoletama — Todistustaakan kääntyminen — Kyse ei ole asiassa Peterbroeck tarkoitetusta menettelysäännöstä — Sosiaaliturva — Sovelletavan lainsäädännön yhteensovittaminen asetuksella (ETY) N:o 1408/71 — Etuoikeus — Pimeän työn torjuminen)

(2006/C 190/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Traversa ja A.-M. Rouchaud-Joët)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja A. Hare)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — EY 43 ja 49 artikla — Sellaisille toiseen jäsenvaltioon sijoitautuneille taiteilijoille, joilla ei ole siinä valtiossa, josta he ovat peräisin, vastaavin edellytyksin myönnettyä toimilupaa, toimiluvan myöntämistä koskeva Ranskan järjestelmä — Olettama siitä, että henkilöt ovat työntekijöitä, sovellettuna taiteilijoihin, jotka katsotaan siinä jäsenvaltiossa, josta he ovat peräisin ja jossa he tavallisesti tarjoavat vastaavia palveluita, tähän jäsenvaltioon sijoitautuneiksi palvelujen tarjoajiksi

Tuomiolauselmä

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 43 ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan,
 - koska se on asettanut taiteilijoiden toiseen jäsenvaltioon sijoitautuneiden välittäjien toimiluvan myöntämisedellytykseksi taiteilijoiden välitystarpeen
 - koska se on soveltanut työntekijäoletamaa taiteilijoihin, jotka katsotaan alkuperäjäsenvaltiossaan, jossa he tavallisesti tarjoavat vastaavia palveluita, tähän jäsenvaltioon sijoitautuneiksi palvelujen tarjoajiksi.
- 2) Muilta osin kanne hylätään.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio ja Ranskan tasavalta vastaavat molemmat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 217, 28.8.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.6.2006 (Amtsgericht Breisachin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Badischer Winzerkeller eG v. Land Baden-Württemberg

(Asia C-264/04) (¹)

(Direktiivi 69/335/ETY — Pääoman hankintaa koskevat välilliset verot — Yhtiöiden sulautuminen — Kiinteistörekisteriin merkityn tiedon muutos — Maksun periminen — Luokittelu ”oikeudenluovutusveroksi” — Maksun perimisen edellytykset)

(2006/C 190/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Breisach

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Badischer Winzerkeller eG

Vastaaja: Land Baden-Württemberg

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Amtsgericht Breisach — Pääoman hankintaa koskevista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY (EYVL L 249, s. 25), sellaisena kuin se on muutettuna 9.4.1973 annetulla neuvoston direktiivillä 73/79/ETY (EYVL L 103, s. 13), 9.4.1973 annetulla neuvoston direktiivillä 73/80/ETY (EYVL L 103, s. 15), 7.11.1974 annetulla neuvoston direktiivillä 74/553/ETY (EYVL L 303, s. 9) ja 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY (EYVL L 156, s. 23), 4 artiklan, 10 artiklan c alakohdan ja 12 artiklan 2 kohdan tulkinta — Kiinteän omaisuuden arvon mukaan laskettava maksu, joka peritään kiinteistörekisteriin merkityn tiedon muutoksesta, kun maatalousosuuskunnan omistaja on vaihtunut absorptiosu-lautumisessa

Tuomiolauselman

- 1) Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen maksu, joka peritään kiinteistörekisteriin merkityn tiedon muutoksesta, kuuluu lähtökohtaisesti pääoman hankintaa koskevista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY, 10 artiklan c alakohdassa säädetyn kiellon soveltamisalaan.
- 2) Pääasiassa kyseessä olevan kaltaista maksua voidaan direktiivin 69/335, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303, 10 artiklan c alakohdassa säädetystä poiketen pitää direktiivin 69/335, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303, 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa sallittuna oikeudenluovutus-verona, kunhan se ei ole korkeampi kuin ne maksut, joita peritään vastaavista maksua perivässä jäsenvaltiossa toteutetuista toimista.

Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on tarkistaa, onko tällainen maksu direktiivin 69/335, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 85/303, 12 artiklan 2 kohdan säännösten mukainen.

(¹) EUVL C 228, 11.9.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 22.6.2006 (Cour d'appel de Poitiersin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Conseil général de la Vienne v. Directeur général des douanes et droits indirects

(Asia C-419/04) (¹)

(Tuonti- tai vientitullien kantaminen jälkitullauksin — Tuonti- tai vientitullien peruuttaminen — Edellytykset — Yhteisön tullikodeksin soveltamisasetuksen 871 artikla — Velvollisuuden saattaa asia komission ratkaistavaksi, laajuus — Vilpittömässä mielessä toiminut maahantuoja ei ole ilmoittanut lisämaksuista, jotka olisi pitänyt sisällyttää maahantuotujen tavaroiden tullaasarvoon)

(2006/C 190/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Poitiers

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Conseil général de la Vienne

Vastaaja: Directeur général des douanes et droits indirects

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour d'appel de Poitiers — Tietyistä yhteisön tullikodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 871 artiklan tulkinta — Asian komission käsiteltäväksi saattamisen pakollisuus silloin, kun on epäilyksiä siitä, soveltuvatko tullien kantamisen tai niiden peruuttamisen perusteet sellaisiin tulleeihin, jotka ovat seurausta tullivelasta

Tuomiolauselman

Tietyistä yhteisön tullikodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 29.7.1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1677/98, 871 artiklaa on tulkittava siten, että saamatta jääneiden tullien kantamis- tai peruuttamismenettelyyn yhteydessä kansallisilla tulliviranomaisilla ei ole velvollisuutta saattaa asiaa komission ratkaistavaksi, jos niiden kokemus epävarmuus, joka liittyy siihen, koskevatko yhteisön tullikodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 220 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainitut perusteet kyseistä tapausta, poistuu, vaikka se tapahtuisi sen jälkeen, kun kyseiset tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet aikomuksestaan saattaa asia komission